

Til beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen

Kopi af brevet sendes til sundhedsminister Ellen Trane Nørby

15. oktober 2018

Anmodning om møde med beskæftigelsesministeren vedr. kommunalt tilskud til fodbehandling under det udvidede helbredstillæg

I dag er der ingen lovfaste krav til, hvem der må udføre fodbehandlinger på pensionister med tilskud fra kommunen i form af det udvidede helbredstillæg. Det betyder, at pensionister ikke har nogen garanti for, at sundhedsydelsen sker hos en autoriseret sundhedsperson med dertil knyttet patientsikkerhed.

I skærende kontrast til det står sundhedsmyndighedernes fokus på patientsikkerhed og ikke mindst til regionernes forvaltning af tilskud til fodbehandling, hvor borgerne har sikkerhed for, at det er en autoriseret sundhedsperson, som behandler dem, jf. sundhedsloven.

Diabetesforeningen og Danske Fodterapeuter vil gerne drøfte denne problematik med beskæftigelsesministeren, herunder hvorfor det er nødvendigt at præcisere i loven, at fodbehandling skal ske ved en autoriseret behandler, fordi det derved kan sikres, at borgerne får den nødvendige patientsikkerhed.

Alvorlige konsekvenser for pensionister og samfundet

I en DR Kontant-udsendelse fra 13. september 2018¹ følger tv-holdet en privat fodplejeuddannelse, der gennem flere år systematisk har sat uerfarne elever til at behandle borgere med tilskud fra kommunen. Fodbehandlingerne er en ren "pengemaskine" for fodplejeskolen, hvor man misbruger det tilskud, patienterne har fået bevilget.

Endnu mere alvorligt er det for de patienter, der behandles af ikke-uddannede behandlere. I programmet følger man en patient, der er endt med blødende sår i tre uger pga. forkert beskæring. Havde dette været en diabetiker, ville det have haft alvorlige konsekvenser, fordi huden ikke heler. Det kunne have udviklet sig til et alvorligt fodsår med koldbrand og i værste fald amputation til følge. Fodsår er i dag den alvorligste senfølge ved diabetes, og det koster op til 253.000 kroner at hele et fodsår og op til 597.000 kroner at behandle et fodsår med efterfølgende amputation.² Pensionister, som bevilges kommunalt tilskud til fodbehandling, kan have alvorlige sygdomme, der kræver behandling hos en statsautoriseret sundhedsperson. Det kan f.eks. være diabetes, gigt og kredsløbssygdomme, hvor konsekvenserne ved fejlbehandling kan være store - både menneskeligt og økonomisk.

¹ DR Kontant-udsendelsen kan streames her: <https://www.dr.dk/tv/se/kontant/kontant10/kontant-2018-09-13>

² Kilde: Diabetiske fodsår – en medicinsk teknologivurdering, Sundhedsstyrelsen 2011)

Mangel på sundhedsfaglig indsigt leder til unødvendige udgifter

I regionerne er det autoriserede sundhedspersoner, som laver en sundhedsfaglig vurdering af, om borgeren har ret til regionalt tilskud til fodbehandling, herunder hvad behandlingens omfang bør være. I kommunerne kan den "sundhedsfaglige" vurdering laves af enhver, og der stilles ikke krav til, at vurderingen skal laves med "omhu og uhildethed," som autoriserede sundhedspersoner skal leve op til, jf. autorisationsloven. I mange kommuner er det derfor personer uden den nødvendige sundhedsfaglige indsigt, som vurderer pensionisternes behandlingsbehov. Det indebærer, at der ikke er nogen sikkerhed for, at vurderingen laves ud fra en faglig vinkel, hvilket i mange tilfælde fører til overbehandling og dermed til unødige udgifter.

Mange kommuner indgår også prisaftaler med ikke-autoriserede behandlere, fordi de ikke kender forskellen på en autoriseret og ikke-autoriseret, og fordi loven er meget uklar på området. Disse prisaftaler kan se ud til at blive billigere for kommunen, fordi en ikke-autoriseret behandlers pris er lavere end en fodterapeuts pga. de krav, der stilles gennem autorisationen til fx hygiejne, journalføring, tavshedspligt m.v.

På lang sigt kan det dog blive dyrere, fordi borgerne ikke får den bedste kvalitet i behandlingen, herunder autoriserede behandles fokus på forebyggelse, som mindsker udgifter til operationer og pleje. Derudover er risikoen for fejlbehandling større hos ikke-autoriserede behandlere, da de kan overse skjulte sygdomme, som kan fordyre behandlingen for fx pensionister med diabetes. Endelig efterlader prisaftaler med ikke-autoriserede fodbehandlere patienterne med en falsk tryghed, fordi de opfatter prisaftalerne som en garanti for kvalitet.

Løsning: Enkle regler der garanterer kvalitet og patientsikkerhed

Diabetesforeningen og Danske Fodterapeuter foreslår derfor, at ministeren forenkler reglerne og præciserer i loven, at fodbehandling skal ske ved en autoriseret behandler på linje med reglerne i sundhedsloven. På den måde opnår kommunerne et enklere regelsæt, og patienten får sikkerhed for den nødvendige kvalitet og patientsikkerhed i behandlingen.

På baggrund af ovenstående udfordringer vil Diabetesforeningen og Danske Fodterapeuter anmode om et møde med beskæftigelsesministeren.

Henvendelsen støttes af Danske Handicap Organisationer, Psoriasisforeningen, Gigtforeningen, Lægevidenskabelige selskaber, Dansk Selskab for Sårheling og Sundhedskartellet.

Med venlig hilsen

Tina Christensen
Formand, Danske Fodterapeuter

Truels Schultz
Formand, Diabetesforeningen